

שפטות ונווערטהי לך שם ודעפרתי
אפק, ועם שני כרובים של מעלה,
ועם גץ'ח והוו'ד, ועם שני
העמדוים של הגוף.

כמו זה יש למלכה למטה שני
כרובים מחפה שיזוקים ממנה,
וهم ודי עליונים, על ארון
העדת, שנקרה צדק, ארון
העדות. מי עדות זה יוסף, זהו
שפטות עדות ביהוסף שלו,
ונקרה תורה שבכתב, וארון זה
תורה שבעל פה.

בא ראה, כל אותם אבות עליונים
שאחזו למעלה, כלם רמיינים
בטורה שבכתב. ורוד שבעל
באחרונה, שהיה תורה שבעל
פה, רמויה בדברי קבלה, ומשום
כך נקראת קבלה, שמקבלת אור
מתורה שבכתב.

ואתם שני כרובים עליונים
עומדים על אותו עדות וארון,
זהו שפטות והנץ' והוד כי כל
בשים ובראן. וזהו סיום
השמות, ומזוג את הארץ הוז.
וכך הוא, ככל מה שברא הקדוש
ברוך הוא למעלה - ברא בוגדו
למטה. ויוסף נקרו עדות, זהו
שפטות עדות ביהוסף שלו, ועל
זה שמול של יוסף שלם בכל,

למעלה ולמטה.
ועל זה שניינו שיוסף והארון
והשכינה היו הולכים במקابر
ביחד, וכל העולם היו אומרים:
מה טיבן של שני ארוןות הללו?
ומשיכים להם: קים זה מה
שפטו בז'ה. קים בודאי. זהו
שפטות וצדיק יסוד עולם, הוא
קיים העולם.

בא רוד, שהוא שביעי של
האבות, אח'ה בה בית שבע
הוזאת, שהיה ממילכה, ולא עזבה

אתה דוד דאייה שביעאה, דאַהן אחד בה, בהאי בת שבע, דאייה

אתיהיבת אוריתא על ידייהו. הדא הוא
דכתיב, ונווערטהי לך שם ודעפרתי אפק וגומר,
וainoon תריין ברובין דעליא, אינון גצח והוד,
וainoon תריין סמכין דגופא.

בגוננא דא, אית לה למטרונייתא לתטא, תריין
ברובין תחותה, דינקין מינה. וainoon
עליאין וקאי, על ארון העדות, דאייריך צדק,
ארונא דעתות. ומאן עדות, דא יוסף, הדא
הוא דכתיב, (חלים פא) עדות ביהוסף שלו.
ואייריך תורה שבכתב, והאי ארונא תורה
שבעל פה.

פא חי, כל אינון אַהֲן עיליאין דאחים
לעילא, רמיין כלחו בתורה שבכתב.
ורוד דאחד בטהרתיתא, דאייה תורה שבעל
פה, רמיין בדרכי קבלה. ובגין פה אקיי
קובלה, דמקבלת נהירו מתורה שבכתב.
וainoon תריין ברובין עיליאין, קיימין על ההוא
סחדותא דארונא, הדא הוא דכתיב, דברי
הימים א לט) והגצ'ה והוד, כי כל בשים ובארץ,
ודא אייה סיומה דשמי ומזיג להאי ארץ.
ויהבי הוא, ככל מה שברא קדשא בריך הוא
לעילא, ברא לקבליה לתטא. ויוסף אקיי
עדות, הדא הוא דכתיב עדות ביהוסף שלו.
וועל דא שמא דיוסף שלם בכל לא לעילא
ו�텟א.

על דא תנין, ארון דיוסף וארון דשכינה,
בחד הדרי הדרי הו איזין במדברה, והיו כולי
עלמא אמריה מה טיבן של שני ארוןות אלו.
ומתבין לוון, קיים זה מה שפטות בז'ה. קיימ
ודאי, הדא הוא דכתיב, (משלוי וצדיק יסוד
עלם, אייה סיומה דעלמא.